

Sygn. akt II C 699/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR (...)

Protokolant: staż. K. I.

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. F.

przeciwko Instytutowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

o zapłatę kwoty 15.904 zł

1. oddala powództwo;

2. umarza postępowania w zakresie kwoty 2.743,50 zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści trzy złote pięćdziesiąt groszy);

3. zasądza od M. F. na rzecz Instytutu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 699/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 08 maja 2014 roku wniesionym do Sądu Okręgowego w Łodzi, powódka M. F. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Instytutu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwoty 15.904 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka zawarła z pozwanym m. in. umowy o dzieło numer (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz umowę zlecenia numer (...) polegających na pracy twórczej powódki w oparciu o przepisy prawa autorskiego. Co do części umów powódka nie otrzymała wynagrodzenia. Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował należności.

(pozew k. 3-4, k.24-25)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Podniósł zarzut niewłaściwości Sądu Okręgowego oraz wniósł o przekazanie sprawy do rozpoznania przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową. Pozwany kwestionował w całości zasadność żądania pozwu podnosząc zarzut przedawnienia roszczeń wynikających z łączących strony umów o dzieło numer (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz umowy zlecenia numer (...). Wskazał, że roszczenia wynikające z umów o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane od dnia, w którym

zgodnie z treścią umowy miało być oddane. W tym przypadku za dzień oddania dzieła należy przyjąć dzień podpisania rachunków od poszczególnych umów. Roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju przedawniają się z upływem lat dwóch. W przypadku, zatem umowy zlecenia za datę wymagalności roszczenia należy uznać datę podpisania rachunku. Ponadto, pozwany kwestionował zasadność żądania zapłaty kwoty 2.316 zł wynikającej z umowy (...) podnosząc, iż w dniu 11 sierpnia 2009 roku dokonał na rzecz powódki przelewu kwoty 2.862 zł, która zawierała między innymi wynagrodzenie wynikające z umowy (...).

(odpowiedź na pozew k.29-31)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. Sąd Okręgowy uznał, że załączone do pozwu umowy są umowami o dzieło z których powódka dochodzi wynagrodzenia. A zatem, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd rejonowy.

(postanowienie k.45, uzasadnienie k.49-50)

W piśmie z dnia 07 listopada 2014 roku powódka kwestionowała stanowisko pozwanego, jakoby otrzymała zapłatę wynagrodzenia z umowy numer (...). Oświadczyła, że przekazane przez Instytut pieniądze nie stanowią kwoty, na którą opiewa umowa, a nadto, w przedstawionym dokumencie w tytule przelewu nie widnieje adnotacja, że jest to zapłata za rachunek z tej umowy. Powódka zidentyfikowała tę kwotę jako zapłatę z innej umowy o dzieło, którą realizowała. Popierała powództwo w części dotyczącej umów o dzieło zawierających zapisy o prawie autorskim i przeniesieniu tego prawa na zamawiającego w zakresie umów numer (...). Wniosła o oddalenie powództwa w części dotyczącej umowy zlecenia numer (...) i umów o dzieło numer (...) oraz (...) ze względu na brak treści tej umowy na łączną kwotę 2.743,50 zł z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

(pismo powódki k. 59-59v.)

W piśmie z dnia 10 lutego 2015 roku powódka sprecyzowała żądanie pozwu wnosząc o cofnięcie powództwa w części dotyczącej umowy zlecenia numer (...), a także umów o dzieło numer (...) oraz (...) na łączną kwotę 2.743,50 zł.

(pismo powódki k.68)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Instytut (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zawarł z M. F. umowy o dzieło, w których powódka zobowiązała się przygotować i przeprowadzić autorski cykl zajęć na kursie Instytutu (...), zaś pozwany zobowiązał się zapłacić określone w umowach wynagrodzenia.

W tym zakresie strony zawarły:

- w dniu 01 marca 2009 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 15 czerwca 2009 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 2.545 zł brutto (2.316 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 27 czerwca 2009 roku,
- w dniu 16 czerwca 2009 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 30 czerwca 2009 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 4.532,50 zł brutto (4.124,50 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 27 lipca 2009 roku,
- w dniu 15 stycznia 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 15 lutego 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 840 zł brutto (764 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 17 lutego 2010 roku,

- w dniu 31 stycznia 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 28 lutego 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 200 zł brutto (182 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 28 lutego 2010 roku,

- w dniu 01 marca 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 14 maja 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 600 zł brutto (546 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 11 czerwca 2010 roku,

- w dniu 01 marca 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 31 lipca 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 4.545 zł brutto (4.136 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 18 sierpnia 2010 roku,

- w dniu 15 maja 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 14 września 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 546 zł netto, zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 18 sierpnia 2010 roku,

- w dniu 01 czerwca 2010 roku umowę numer (...), obowiązującą do dnia 30 czerwca 2010 roku, z której wysokość wynagrodzenia należnego powódce została ustalona na kwotę 600 zł brutto (546 zł netto), zaś rachunek do tej umowy podpisano w dniu 18 sierpnia 2010 roku.

W dniu 28 lutego 2010 roku powódka podpisała rachunek do umowy o dzieło numer (...) na kwotę 546 zł netto.

Ponadto, Instytut (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zawarł z M. F. w dniu 01 lipca 2010 roku umowę o dzieło numer (...), w której powódka zobowiązała się w terminie do dnia 31 lipca 2010 roku przeprowadzić zajęcia praktyczne na kursie Instytutu (...), zaś pozwany zobowiązał się zapłacić z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 350 zł brutto (300 zł netto). Rachunek do tej umowy podpisano w dniu 13 lipca 2010 roku.

W dniu 01 marca 2010 roku powódka zawarła z pozwanym umowę zlecenia numer (...) przedmiotem, której była opieka nad studentami i koordynowanie praktyk studentów kierunku pielęgniarstwo w WZ W. z terminem wykonania określonym na dzień 30 czerwca 2010 roku. Wynagrodzenie w umowie zostało ustalone na kwotę 2.250 zł brutto (1.897,50 zł netto). Rachunek do tej umowy podpisano w dniu 11 czerwca 2010 roku.

(dowód: umowy o dzieło wraz z rachunkami k.6-16v)

W dniu 11 sierpnia 2009 roku pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 2.862 zł tytułem poborów za miesiąc sierpień 2009 roku.

(dowód: potwierdzenie przelewu k.39)

Pismem z dnia 21 lutego 2014 roku powódka wezwała Instytut (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialności w Ł. do zapłaty kwoty 15.904 zł w terminie 15 dni od dnia otrzymania wezwania na wskazany rachunek wraz z ustawowymi odsetkami od dnia oznaczonego jako termin zapłaty do dnia uiszczenia zaległości.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k.5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody w postaci załączonych do akt sprawy kserokopii dokumentów, których treść i autentyczność nie budziła żadnych wątpliwości.

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy, Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, że w dniu 11 sierpnia 2009 roku dokonał na rzecz powódki zapłaty kwoty 2.862 zł obejmującej kwotę 2.316 zł wynikającą z umowy (...). Powódka kwestionowała tę okoliczność, wskazując, że wypłacona kwota stanowiła wynagrodzenie z innej łączącej strony umowy. Przedłożone przez pozwanego do akt sprawy potwierdzenie przelewu z dnia 11 sierpnia 2009 roku jest zatytułowane „pobory za miesiąc sierpień 2009” i nie odwołuje się do umowy numer (...). Wskazana umowa

obowiązywała do dnia 15 czerwca 2009 roku, a rachunek do niej został podpisany w dniu 27 czerwca 2009 roku. Mając na uwadze powyższe, pozwany nie udowodnił, że złożone do akt sprawy potwierdzenie przelewu (k.39) dotyczy umowy numer (...).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

Niniejszym pozwem powódka dochodziła ostatecznie wynagrodzenia należnego jej z tytułu wyszczególnionych z pozwie umów o dzieło w łącznej kwocie 13.160,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie cofnęła powództwo.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczeń wynikających z łączących strony umów o dzieło numer (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) wskazując, że termin przedawnienia roszczeń z umowy o dzieło wynosi zgodnie z art. 646 k.c. dwa lata. Podniósł także zarzut przedawnienia roszczeń z umowy zlecenia numer (...) z uwagi na dwuletni termin przedawnienia.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przepis ten ma zastosowanie do wszelkich umów, których przedmiotem jest uzyskanie przez strony rezultatu. Do obowiązków przyjmującego zamówienie należy między innymi wykonanie dzieła i odpowiedzialność za jego jakość. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest jego uznaniu, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające zwyczajnie z jego charakteru. Zauważyć również należy, że w toku wykonywania dzieła przyjmujący zamówienie nie jest związany poleceniami zamawiającego, któremu jednak służy prawo kontroli nad sposobem wykonania, natomiast gdyby pojawiły się okoliczności stanowiące przeszkodę dla prawidłowego wykonania dzieła, przyjmujący powinien niezwłocznie zawiadomić o tym zamawiającego (art. 634 k.c.). Zaś z chwilą ukończenia dzieła, przyjmujący zamówienie powinien wydać dzieło i umożliwić zamawiającemu korzystanie z niego stosownie do jego właściwości. Jak wspomniano, umowa o dzieło stanowi tzw. zobowiązanie rezultatu, cechującego się tym, że starania przyjmującego zamówienie doprowadzić mają do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego wyniku.

Stosownie do art. 636 § 1 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (art.117 § 2 k.c.). W świetle art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Jak wynika bowiem z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, przez wszczęcie mediacji. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.).

Zgodnie z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane – od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Artykuł 646 k.c. ustanawia termin szczególny względem ogólnych terminów przedawnienia z art. 118 k.c. w odniesieniu do wszelkich roszczeń wynikających z umowy o dzieło, zarówno przyjmującego zamówienie, jak i roszczeń zamawiającego. Art. 646 k.c. jest również przepisem szczególnym w stosunku do art. 120 k.c., zgodnie z którym przedawnienie rozpoczyna bieg od dnia wymagalności roszczenia. Przepis ten samodzielnie określa zdarzenie, od którego rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o dzieło, stanowiąc, że roszczenia te przedawniają się z upływem dwóch lat od oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane, od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

W niniejszej sprawie za dzień oddania dzieła należy przyjąć dzień podpisania rachunków dotyczących poszczególnych umów, co w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 27 czerwca 2009 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 27 lipca 2009 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 28 lutego 2010 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 17 lutego 2010 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 28 lutego 2010 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 11 czerwca 2010 roku, w przypadku umowy numer (...) miało miejsce w dniu 13 lipca 2010 roku, w przypadku umów numer (...) miało miejsce w dniu 18 sierpnia 2010 roku. Od tych dat winno się liczyć dwuletni termin przedawnienia. Roszczenie z umowy numer (...) uległo, zatem przedawnieniu w dniu 28 czerwca 2011 roku, z umowy numer (...) w dniu 28 lipca 2011 roku, z umowy numer (...) w dniu 29 lutego 2012 roku, z umowy numer (...) w dniu 18 lutego 2012 roku, z umowy numer (...) w dniu 12 czerwca 2012 roku, z umów numer (...) w dniu 19 sierpnia 2012 roku. Powódka wystąpiła z niniejszym pozwem w dniu 08 maja 2014 roku, czyli po upływie terminu przedawnienia roszczeń. Nie wykazała, aby przed wytoczeniem powództwa podjęła czynności przerywające bieg terminu przedawnienia. Powództwo podlegało, zatem oddaleniu.

Na marginesie należy wskazać, iż na podanych wyżej zasadach uległy także przedawnieniu roszczenia co do których powódka cofnęła powództwo z umów o dzieło numer: (...), do której rachunek podpisano w dniu 28 lutego 2010 roku, zatem roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 29 lutego 2012 roku oraz numer (...), do której rachunek podpisano w dniu 13 lipca 2010 roku, zatem roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 14 lipca 2012 roku, a także umowy zlecenia numer (...).

Zgodnie z art. 751 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się: 1) roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom, 2) roszczenia z tytułu utrzymania, pielęgnowania, wychowania lub nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone.

W przypadku roszczenia wynikającego z umowy zlecenia numer (...) za datę wymagalności roszczenia należy uznać datę podpisania rachunku, co miało miejsce w dniu 11 czerwca 2010 roku, zatem roszczenia z tej umowy uległy przedawnieniu w dniu 12 czerwca 2012 roku.

W piśmie z dnia 07 listopada 2014 roku, sprecyzowanym pismem z dnia 10 lutego 2015 roku powódka, z uwagi na termin przedawnienia, cofnęła powództwo w zakresie roszczeń z umowy zlecenia numer (...), a także umów o dzieło numer (...) oraz (...) na łączną kwotę 2.743,50 zł.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Jak wynika z § 3 zd.2 art.203 k.p.c., gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w terminie dwutygodniowym uważa się za wyrażenie zgody. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art.203 § 4 k.p.c.).

Powódka cofnęła pozew w części po przeprowadzeniu rozprawy bez zrzeczenia się roszczenia. Pełnomocnik pozwanego w terminie dwutygodniowym od doręczenia pisma powódki tym przedmiocie nie sprzeciwił się cofnięciu pozwu. A zatem, w świetle przepisu art.203 § 3 zd.2 k.p.c., należało uznać, że wyraził zgodę na częściowe cofnięcie pozwu.

Cofnięcie powództwa w części nastąpiło na skutek podniesienia przez pozwanego zarzutu przedawnienia. W ocenie Sądu, brak było podstaw do przyjęcia, że cofnięcie powództwa narusza dyspozycję art. 203 § 4 k.p.c. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 355 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 i 4 k.p.c., w pkt 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 2.743,50 zł.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka przegrała proces w całości. W zakresie kwoty 13.160,50 zł Sąd oddalił powództwo z powodu przedawnienia roszczeń. Natomiast, cofnięcie powództwa w zakresie kwoty 2.743,50 zł nastąpiło nie na skutek zaspokojenia roszczenia przez pozwanego, lecz uznania przez powódkę zasadności zarzutu przedawnienia. Z tych względów, Sąd obciążył powódkę obowiązkiem zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów procesu, na które złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i koszty zastępstwa pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 2.400 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w łącznej kwocie 2.417 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

- 1.Pismo pełnomocnika pozwanego załączyć do akt;
- 2.Załączyć dowód uiszczenia opłaty kancelaryjnej za odpis orzeczenia;
- 3.Odpis wyroku (wyrok nieprawomocny) doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
4. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć powódce.

7.09.2015 r.